

Getuigenis H M, zoon van S V K

Sinds de geboorte van mijn dochter in 1987 heb ik mijn ouders betrokken in mijn leven.

Eerst omdat ik software ontwikkelaar was, dit bij hen te Zellik gedaan, ook al was mijn dochter heel gemakkelijk vond ik dat ze een band mochten hebben met mijn dochter en mij.

Dan mijn vader te Neerijse mee laten helpen in het renoveren, wat ik geloof dat hij graag deed. In de rit tussen Zellik en Neerijse, zag ik mijn vader afglijden, wat eindelijk als Alzheimer werd gediagnosticeerd.

Dan heb ik ik mijn moeder gesteund in dat bezoeken van mijn vader in het speciale opvang te Overijse (Terlanen).

Ik heb dat nooit gezien van mijn zus of mijn broer. Ik zat daar met mijn ma en een vader die het niet beseftte.

Vanaf 2005 huurde ik dan de tuin achteraan haar appartement, en heb haar veel gezelschap gehouden en gezorgd dat zij en anderen van die tuin konden genieten. Ook heb ik iedereen daar gewoon geholpen, zonder een tegenprestatie te verlangen. Waarom zou ik?

Ook nu bleven mijn zus en broer erg afwezig.

Als werkzoekende betaalde ik 50 euro per maand, en dat heeft geduurd tot eind 2014. Letterlijk 10 jaar dus, waarin mijn zus en mijn broer ook erg schaars waren.

In september 2014 dwong mijn zus mijn ma naar een rusthuis, nadat ik de de weg naar Hingeheem had vrijgemaakt met de verantwoordelijke schepen te Asse. U mag u bevragen. Ik werd niet tijdig verwittigd en vroeg dan 2 uur uitstel, maar niets kon, ik mocht niets.

Ik mocht haar zelfs niet brengen, als bezorgde zoon. Ik werd buitengesloten.

Dan zag mijn vriendin ook met hoe elkeen bedeed werd voor ons bij het leegmaken van haar appartement, net zoals mijn ma alles voor

zich weg zag bij het overlijden van haar moeder. Zij was de pineut, ik was de pineut.

Hoe ik weggegooid werd uit de tuin en hoe niemand mijn steunde heeft me zwaar geschokt, En ik heb ook aan die schepen gemeld dat ik niet meer naar Asse wou komen wegens dat alles.

Na wat meer dan een jaar wou ik mijn ma zien, en sindsdien is het bij haar één ongerustheid over haar geld. Reeds de eerste maal zag ik dat ze toekwam met haar inkomen, recent heb ik de cijfers eens echt op elkaar geplakt, het klopt, maar wat er met die spaarrekening gebeurt, dat lijkt me schandalig.

Wie, die via haar moeder haar rekening alles kan betalen, rekent haar nog onkosten aan, alsof het gewoon een handelsrelatie is en zij de consulent die betaalt moet worden?

Wie zit nu al over erfenissen bezig, terwijl mijn ma nog ziek kan worden, extra zorgen kan nodig hebben die ook kunnen kosten?

Zolang ik niet weet of ze financieel veilig is, kan ik mijn vraag voor een lening niet aanhouden. Eerst mijn moeder financieel gezond en veilig.

En nu is mijn zus de zorgzame? Wat deed ik van 1987 tot 2015? Mijn vriendin Ans kan er van meespreken, de zorgzame wordt weggeduwd wanneer het interessant wordt voor anderen.

HM

Vossem
20/3/82016

Vosseem, 4 mei 2016

Lieve ma,

het spijt me en ons (ook A dus) dat het een probleem kan worden voor uw verjaardagsfeestje.

Ik heb Lydia gevraagd aan te geven waarom ze midden vorig jaar 5000 euro van je spaarrekening nam, als kosten.

Ik heb haar gevraagd van waar ze de verplichting haalde om een document op te stellen voor mij om te lenen, met al die ambtelijke regeltjes.

Maar ze weigert steevast te antwoorden, nu al maandenlang, ze weigert elk contact.

Ik heb Joke altijd goed verzorgd, dat weet jij ook, en die lijkt mij nu totaal te haten, en weigert ook elk contact. Temeer vind ik haar gedrag om je te 'beschermen' ongepast omdat ze nooit graag naar u kwam, dat weet ik zeer goed. Daarbij is het nogal onbeleefd.

En die wil me dus nooit meer zien.

Sinds L en tante M u in allerijl naar het rusthuis hebben gebracht, zelfs geen uur naar mij wouden wachten, want ik had erg duidelijk aangegeven er snel te kunnen zijn, die vroege namiddag. Wel sinds dan heb ik niets meer gehoord, is er mij nooit gevraagd om samen met je en de rest iets te doen, te eten, of wat dan ook. Ik ben echt het vijfde wiel aan de wagen.

We hebben ook de ervaring dat bij de etentjes we oninteressant werden gevonden, en A dan nog een bepaalde maaltijd opgedrongen krijgt die zij niet lust, dit steevast.

Hoe komt het dat ik, noch A iets wisten van het spijtige overlijden van nonkel Julien?

Hoe komt het dat ik, noch A iets wisten van de begrafenis van nonkel J? Ook geen kaartje, niets! Heeft niemand gevraagd waarom ik er niet was? Wel, ik mocht het niet weten.

Hoe komt het dat ik, noch A iets wisten van de problemen van Herman?

Omdat zij die voor u spreken dat niet wilden doen.

Niets meer, niets minder, dus wij zijn verstoten.

Ook de 'familie-etentjes' nu, ik zie dat enkel op uw kalender staan. Familie?

Dus,

als wij komen,

en Joke,

en Lydia,

dan zal het langs hun kant erg onvriendelijk zijn.

Ik pas daar voor, A past daar ook voor.

Je weet even goed als ik dat vanaf de geboorte van Joke (1987) altijd en als enige van de kinderen, met je en onze overleden vader, heb rekening gehouden, betrokken heb in mijn leven en uw kleindochter.

Wat is dat met Lydia en Joke, die decennia lang u en onze vader bijna niet hebben gesteund, dat ze zelfs niet tegen een beetje opmerking kunnen?

Dat niemand anders durft te beweren dat ze bezorgd voor u, over u, waren, of zijn.

Waarom zit Lydia steeds te argumenteren over erfenis? Omdat ze u nog lang wil? Dat is toch uitermate veel te vroeg!

Ik vrees ook voor uw financiën, want ik zag die duidelijk achteruit gaan, maar niet door het rusthuis, en wil niet je mee in de financiële put werpen.

Je zoon H M

getuigschrift boekhouden, wiskundige, beter dan L dus.